

UOHSX00CAS2Q

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0120/2019/VZ-12846/2019/523/JMa

Brno: 7. května 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 27. 3. 2019 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný - hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „**Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 29. 4. 2016 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1 – se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání části A veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, **nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6****

odst. 1 citovaného zákona, ve spojení s ust. § 44 odst. 3 písm. h) citovaného zákona, když v části nadepsané „Způsob hodnocení nabídek“ výzvy k podání nabídky ze dne 29. 4. 2016 stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, v rozporu se zásadou transparentnosti, neboť nevymezil jaké parametry budou vypovídat o kvalitě a vhodnosti, jakou kvalitu a vhodnost bude zadavatel preferovat a jak konkrétně bude postupovat při přidělování bodů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, když následně obviněný na uvedenou část veřejné zakázky uzavřel dne 6. 9. 2016 smlouvu s vybraným uchazečem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové.

II.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1 – se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání části B veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, ve spojení s ust. § 44 odst. 3 písm. h) citovaného zákona, když v části nadepsané „Způsob hodnocení nabídek“ výzvy k podání nabídky ze dne 29. 4. 2016 stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, v rozporu se zásadou transparentnosti, neboť nevymezil jaké parametry budou vypovídat o kvalitě a vhodnosti, jakou kvalitu a vhodnost bude zadavatel preferovat a jak konkrétně bude postupovat při přidělování bodů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, když následně jiný veřejný zadavatel – Zdravotnická záchranná služba hlavního města Prahy, IČO 00638927, se sídlem Korunní 2456/98, 101 00 Praha 10 – na jehož účet prováděl obviněný zadávací řízení na veřejnou zakázku v pozici centrálního zadavatele dle § 3 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, na uvedenou část veřejné zakázky uzavřel dne 5. 10. 2016 smlouvu s vybraným uchazečem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové.

III.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1 – se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání části C veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, ve spojení s ust. § 44 odst. 3 písm. h) citovaného zákona, když v části nadepsané „Způsob hodnocení nabídek“ výzvy k podání nabídky ze dne 29. 4. 2016 stanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, v rozporu se zásadou transparentnosti, neboť nevymezil jaké parametry budou

vypovídat o kvalitě a vhodnosti, jakou kvalitu a vhodnost bude zadavatel preferovat a jak konkrétně bude postupovat při přidělování bodů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, když následně jiný veřejný zadavatel – Zdravotnická záchranná služba hlavního města Prahy, IČO 00638927, se sídlem Korunní 2456/98, 101 00 Praha 10 – na jehož účet prováděl obviněný zadávací řízení na veřejnou zakázku v pozici centrálního zadavatele dle § 3 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, na uvedenou část veřejné zakázky uzavřel dne 5. 9. 2016 smlouvu s vybraným uchazečem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové.

IV.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ust. § 126 citovaného zákona neodeslal k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“** zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, **do 30 dnů od uzavření smlouvy**, která byla s vybraným dodavatelem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové – pro část A veřejné zakázky uzavřena dne 6. 9. 2016, **tedy nejpozději do 6. 10. 2016, nýbrž neučinil tak ani do dne vydání tohoto rozhodnutí.**

V.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ust. § 126 citovaného zákona neodeslal k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“** zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, **do 30 dnů od uzavření smlouvy**, která byla s vybraným dodavatelem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové – pro část B veřejné zakázky uzavřena dne 5. 10. 2016, **tedy nejpozději do 4. 11. 2016, nýbrž neučinil tak ani do dne vydání tohoto rozhodnutí.**

VI.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ust. § 126 citovaného zákona neodeslal k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“**

zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídek z téhož dne, **do 30 dnů od uzavření smlouvy**, která byla s vybraným dodavatelem – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové – pro část c veřejné zakázky uzavřena dne 5. 9. 2016, **tedy nejpozději do 5. 10. 2016, nýbrž neučinil tak ani do dne vydání tohoto rozhodnutí.**

VII.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až VI. tohoto rozhodnutí **se obviněnému – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1 – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá**

pokuta ve výši 28 000 Kč (dvacet osm tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO PŘI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

1. Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“) dne 29. 4. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky z téhož dne zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávka 370 balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy, 100 balistických vest a 65 ochranných balistických plátů pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy“ (dále jen „veřejná zakázka“). Obviněnému při zadávání veřejné zakázky svědčilo postavení zadavatele ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ.
2. Předmětem plnění veřejné zakázky jsou podle výzvy k podání nabídek ze dne 29. 4. 2016 *„dodávky balistických vest a ochranných plátů, jež jsou osobním ochranným prostředkem určeným k ochraně životně důležitých orgánů uživatele (trup) proti účinkům střel, střepin a dalším mechanickým zásahům, částečně nebo zcela odolným proti bodným zbraním (dále jen „předmět plnění“) v počtu 370 ks balistických vest pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy (dále jen „MP HMP“) 100 ks balistických vest pro potřeby Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy (dále jen „ZZS“) a 65 prvků balistické ochrany (ochranné pláty) pro potřeby ZZS, a to včetně dopravy na místo plnění“*.
3. Veřejná zakázka byla v souladu s § 98 ZVZ rozdělena na následující části, přičemž v každé části měla být uzavřena samostatná smlouva:
 - a) část A – dodávka balistických vest pro MP HMP;
 - b) část B – dodávka balistických vest pro ZZS;
 - c) část C – dodávka ochranných plátů pro ZZS.
4. Předpokládaná hodnota jednotlivých částí veřejné zakázky dle zadávací dokumentace činí:

- a) část A – 3 000 000,- Kč bez DPH;
- b) část B – 800 000,- Kč bez DPH;
- c) část C – 100 000,- Kč bez DPH.

Celkový objem předpokládané hodnoty veřejné zakázky tak činí 3 900 000,- Kč bez DPH, přičemž obviněný dále uvedl, že „(u)vedený finanční objem a předpokládaná finanční hodnota veřejné zakázky nejsou závazné pro podání nabídky.“.

- 5. Obviněný prováděl zadávací řízení v částech B a C veřejné zakázky jakožto centrální zadavatel ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. b) ZVZ, neboť zadávací řízení na tyto části veřejné zakázky prováděl na účet jiného veřejného zadavatele – Zdravotnická záchranná služba hlavního města Prahy, IČO 00638927, se sídlem Korunní 2456/98, 101 00 Praha 10 (dále jen "ZZS HMP") – přičemž smlouvy v těchto částech veřejné zakázky uzavřela s vybraným dodavatelem ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské Předměstí, 500 02 Hradec Králové (dále jen „vybraný uchazeč“), ZZS HMP.
- 6. Obviněný a ZZS HMP uzavřeli dne 28. 4. 2016 smlouvu o centralizovaném zadávání, ve které si vymezili vzájemná práva a povinnosti v souvislosti s centralizovaným zadáváním veřejné zakázky, přičemž dle čl. 3 odst. 2 této smlouvy vystupuje v pozici zadavatele v zadávacím řízení veřejné zakázky obviněný. V čl. VII. odst. 1 této smlouvy se smluvní strany v souladu s § 3 odst. 3 ZVZ dohodly, že dojde-li při provádění centralizovaného zadání veřejné zakázky k porušení ZVZ ze strany obviněného, odpovídá za takové porušení obviněný, ledaže k porušení došlo v důsledku jednání či opomenutí ZZS HMP. S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že odpovědnost za přestupky spáchané v souvislosti se zadáním veřejné zakázky leží na obviněném.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

- 7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“) příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, přistoupil z moci úřední k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky.
- 8. Přípisem č. j. ÚOHS-P0461/2018/VZ-34762/2018/523/JMa ze dne 23. 11. 2018 Úřad vyzval obviněného k zaslání veškeré dokumentace pořízené v souvislosti s veřejnou zakázkou a zaslání písemného vyjádření ke skutečnostem v tomto přípisu uvedeným. Přípis ze dne 23. 11. 2018 byl obviněnému doručen dne 26. 11. 2018.
- 9. Dne 30. 11. 2018 bylo Úřadu doručeno vyjádření zadavatele z téhož dne a dokumentace o veřejné zakázce.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

- 10. Úřad vydal dne 26. 3. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0120/2019/VZ-08743/2019/523/JMa, který byl obviněnému doručen dne 27. 3. 2019 a kterým rozhodl, že se obviněný dopustil tří přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ (výroky I. až III. příkazu) a dále tří přestupků podle § 269

odst. 1 písm. a) ZZVZ (výrok IV. až VI. příkazu) a současně obviněnému uložil za spáchání přestupků pokutu ve výši 28 000,- Kč (výrok VII. příkazu). Tímto dnem bylo podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení z moci úřední.

11. Účastníkem správního řízení je podle § 256 ZZVZ obviněný.
12. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 3. 4. 2019 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
13. Úřad obviněnému usnesením č. j. ÚOHS-S0120/2019/VZ-09697/2019/523/JMa ze dne 4. 4. 2019 stanovil lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení. Stanovisko obviněného Úřad obdržel dne 10. 4. 2019.
14. Usnesením č. j. ÚOHS-S0120/2019/VZ-11100/2019/523/JMa ze dne 17. 4. 2019 určil Úřad obviněnému podle § 261 odst. 3 zákona lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve lhůtě určené citovaným usnesením Úřadu ani později k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Odpor ze dne 3. 4. 2019

15. V podaném odporu obviněný brojil zejména proti výrokům I. až III. příkazu, když nejprve uvedl, jakým způsobem bylo ve výzvě k podání nabídek stanoveno hodnocení. Uvedl, že u způsobu hodnocení kvalitativního kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“ dal „*jednoznačně návod uchazečům, co bude otázkou hodnocení v rámci subjektivního hodnocení nabízeného předmětu plnění, a to*
 - *Kvalita použitých materiálů - se zohledněním ohebnosti a savosti*
 - *Čistota zpracování - se zaměřením na hrany a švy*
 - *Uživatelský komfort - se zaměřením na pohyblivost uživatele, způsob upínání a rozepínání.*“
16. Obviněný dále uvedl, že podmínkou spáchání přestupku uvedeného v § 120 odst. 1 ZVZ, tj. zadavatelovo nedodržení postupu stanoveného tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím zadavatel podstatně ovlivní nebo může ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku, je porušení ZVZ. Úřad dle obviněného v příkazu shledal porušení ZVZ v nedodržení § 44 odst. 3 písm. h) tohoto zákona, tj. že obviněný nestanovil způsob hodnocení podle hodnotících kritérií, a dále porušení § 6 odst. 1 ZVZ, když nestanovil transparentně způsob hodnocení u kvalitativního kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“, což mohlo mít nebo mělo za následek ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
17. Obviněný ke stanovení zadávacích podmínek uvedl, že podrobně popsal své požadavky a následně i způsob, jak má hodnotící komise postupovat a s porušením § 44 odst. 3 ZVZ se neztotožňuje. Stejně tak uvádí k porušení § 6 odst. 1 ZVZ, že způsob hodnocení nabídek u kvalitativního kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“ popsal jednoznačným způsobem a uvedl, jaké provedení balistických vest preferuje. Způsob hodnocení a samotné hodnocení je pak dle obviněného provázáno s činností hodnotící komise.

18. Dále obviněný uvedl, že hodnotící komise provedla hodnocení, které řádně odůvodnila. Hodnocení prováděla na základě svých zjištění, přičemž každý z členů hodnotící komise měl možnost si konkrétní balistické vesty prohlédnout a posoudit jejich kvalitu. K tomu pak dále uvedl, že při hodnocení nabídek hodnotící komise vychází *„ze stanovených hodnotících kritérií a údajů uvedených v nabídkách a následně na základě vlastních odborných znalostí, zkušeností a faktické kvality posuzovaných balistických vest a ochranných plátů.“*
19. K hodnocení nabídek pak obviněný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 5 Afs 75/2009 - 100 ze dne 6. 11. 2009, ze kterého cituje a uzavírá, že by v duchu rozsudku NSS nemělo dojít k situaci, kdy se jakýkoli subjekt pokouší nahrazovat závěry hodnotící komise v otázce hodnocení nabídek jinými závěry.
20. Dle obviněného si tak ani on si nemůže dovolit, ve smyslu výše uvedeného rozsudku NSS, vstupovat do hodnocení hodnotící komise. Obviněný tvrdí, že v případě balistických vest a ochranných plátů se jedná o komoditu, kterou již uchazeči museli v okamžiku vyhlášení veřejné zakázky disponovat. Proces vyvinutí a schválení příslušného typu balistické vesty a ochranného plátu je dle jeho názoru otázkou mnohem delšího časového úseku, než jaký činila lhůta pro podání nabídek. Dle obviněného *„Dedukce, že by uchazeči mohli uzpůsobit své nabídky ještě podrobněji popsanému způsobu hodnocení nabídek, se jeví jako neopodstatněná. Jak již bylo uvedeno, vývoj nové balistické vesty nepřipadá v úvahu a závěr, že by uchazeči nabídli jiný typ vesty, než kterou vyrábí či s ní disponují, je také velice nepravděpodobný.“*
21. Odůvodnění postupu Úřadu považuje obviněný za logické, avšak ZVZ i ZZVZ je dle jeho názoru třeba vnímat jako *„ucelený proces“*, který má ve svém důsledku dosáhnout cíle právní úpravy, tj. zejména uspokojení potřeb zadavatele při dodržení zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti s veřejnými prostředky, a to způsobem předepsaným ZVZ.
22. Dle obviněného se Úřad při své argumentaci soustředí především na způsob popsaného hodnocení a nenahlíží na danou problematiku *„se zohledněním celého procesu zadávání veřejných zakázek“*. Podle obviněného je sice z ustálené praxe dané, že jakékoli pochybnosti v rámci zadávacích podmínek nemají být vykládány k tíži dodavatelů, je však dle něj z logiky věci zřejmé, že u případných nejasností má být k jejich případnému odstranění ze strany uchazečů využito dodatečných dotazů. Úřad dle obviněného dále nebere v potaz institut hodnotící komise, složené z odborníků, a dále její odpovědnost v trestněprávní rovině.
23. Vzhledem k poptávanému předmětu lze dle obviněného očekávat jistou *„odbornou kvalitu“* od potenciálních uchazečů. Podle obviněného by přesná definice požadovaného plnění do nejmenšího detailu popřela smysl subjektivního hodnocení a existence hodnotící komise by ztratila smysl. Zadavatelé by dle obviněného rezignovali na činnost hodnotící komise a hodnocení by probíhalo výlučně výpočtem či dosazením do vzorců. Absenci lidského prvku nelze dle obviněného pokládat za správnou cestu při výkladu ustanovení ZVZ.
24. Obviněný tak shrnul, že žádný z uchazečů neuplatnil ve lhůtě pro podání nabídek dodatečný dotaz týkající se způsobu hodnocení nabídek, přičemž uchazeči disponují určitou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, hodnotící komise je složena z odborníků a nese za své hodnocení plnou odpovědnost. Obviněný tak nemůže souhlasit s Úřadem, že by jeho postup byl v rozporu se ZVZ. Obviněný uvedl, že postupoval v souladu s účelem ZVZ a neměl by být za tento postup sankcionován. Podmínky pro spáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a)

ZVZ dle něj nebyly naplněny. Svůj postup považuje za transparentní a tento neovlivnil, ani nemohl ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a to i případně s ohledem na faktické možnosti vývoje a výroby balistických vest a ochranných plátů.

25. K výroku IV. až VI. příkazu, tj. k porušení povinnosti odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek (dále jen „Věstník“) do 30 dnů od ukončení zadávacího řízení, obviněný uvedl, že veškeré informace týkající se veřejné zakázky byly uveřejněny na profilu zadavatele, a nelze tak říci, že by je před veřejností tajil či jakkoli skrýval a míra škodlivosti daného pochybení je dle něj nepatrná.
26. K výroku VII. příkazu pak má za to, že vzhledem k tomu, že při stanovení zadávacích podmínek dle svého názoru nepochybil a škodlivost jednání, spočívajícího v opomenutí zaslání oznámení o výsledku zadávacího řízení do Věstníku je nepatrná, měla by být případná pokuta vyměřena v nižší výši.

Stanovisko obviněného ze dne 10. 4. 2019

27. Ve stanovisku ze dne 10. 4. 2019 obviněný odkázal na svou argumentaci uvedenou v odporu. Dále pak navrhl provedení důkazu, a to vyzvání uchazečů První chráněná dílna s.r.o., Ladislav Hodonský, Argun s.r.o a Gared s.r.o. k vyjádření, zda by při podrobnějším rozepsání způsobu hodnocení *„Kvalita použitých materiál - se zohledněním ohebnosti a savosti, Čistota zpracování - se zaměřením na hrany a švy, Uživatelský komfort - se zaměřením na pohyblivost uživatele, způsob upínání a rozepínání.“*, měla tato skutečnost za následek nabídku jiných balistických vest, než učinili ve svých nabídkách. Provedením daného důkazu by dle obviněného mělo vyjít najevo, že podrobnější popis způsobu hodnocení by neměl vliv na nabídky balistických vest jednotlivých uchazečů a nebyl by způsobilý ovlivnit výběr nevhodnější nabídky.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

28. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení ZZVZ případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, dokumentace o veřejné zakázce, stanovisek obviněného a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se obviněný dopustil spáchání tří přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ a dále tří přestupků podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Obecně k aplikaci právní úpravy v případech, kde přichází v úvahu více použitelných právních úprav

29. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
30. Úřad dále uvádí, že byt bylo předmětné zadávací řízení zahájeno (dne 29. 4. 2016 odesláním výzvy) za účinnosti ZVZ, a nyní účinný ZZVZ ve svých přechodných ustanoveních mj. stanoví, že v řízeních o přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti ZZVZ se postupuje podle ZVZ, týkají-li se zadávání veřejných zakázek dle ZVZ, je Úřad povinen v souladu s čl. 40 odst. 6 větou druhou Listiny přihlídnout ve prospěch pachatele k pozdější příznivější právní úpravě, je-li taková, resp. musí alespoň zvážit, zda pozdější přijatá právní úprava příznivější

není. Zmíněné ústavní pravidlo je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním. S ohledem na uvedené proto Úřad ve vztahu ke každému ze spáchaných přestupků provede níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí toto posouzení.

31. Na tomto místě Úřad dále pro úplnost a bližší vysvětlení konstatuje, že dne 1. 7. 2017 nabytí účinnosti zákon č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), a proto je třeba s ohledem na § 112 odst. 1 zákona o přestupcích na dosavadní tzv. jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ode dne účinnosti cit. zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“, pozn. Úřadu). Totéž lze pak vztáhnout i k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné správní řízení je zahajováno ve věci podezření ze spáchání přestupků, je obviněný v tomto rozhodnutí označován v souladu se zákonem o přestupcích právě jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele, pozn. Úřadu).

K výrokům I. až III. tohoto rozhodnutí

32. Úřad na tomto místě nejprve uvádí, že přestupky uvedené ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí se váží ke stejnému pochybení obviněného, když tento ve Výzvě k podání nabídek ze dne 29. 4. 2016, společné pro všechny části zadávacího řízení, nestanovil způsob hodnocení nabídek dostatečně transparentním způsobem, jak je odůvodněno dále v tomto rozhodnutí, přičemž takto stanovený způsob hodnocení byl společný pro všechny části veřejné zakázky. Jednotlivé přestupky se tak odlišují co do okamžiku jejich spáchání, když smlouvy na jednotlivé části veřejné zakázky byly uzavřeny v různých dnech, jak je uvedeno dále v bodě 78. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Na základě výše uvedeného přistoupil Úřad z důvodu přehlednosti ke sjednocení odůvodnění k výrokům I. až III. tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení ZVZ

33. Podle § 6 odst. 1 ZVZ je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
34. Podle § 17 písm. v) ZVZ se dokumentací o veřejné zakázce rozumí souhrn všech dokumentů v listinné či elektronické podobě, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech uchazečů a uzavřených smluv.
35. Podle § 44 odst. 1 ZVZ je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.

36. Podle § 44 odst. 3 písm. h) ZVZ musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.
37. Podle § 78 odst. 1 ZVZ je základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky
 - a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo
 - b) nejnižší nabídková cena.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce

38. V části „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace obviněný stanovil pro všechny části veřejné zakázky hodnocení následovně: „*Předložené cenové nabídky budou posuzovány podle CELKOVÉ EKONOMICKÉ VÝHODNOSTI, stanovené součtem bodů za tato dílčí kritéria:*

Nabídková cena v Kč bez DPH za dodávku – váha 65 %

Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby – váha 35 %.

V rámci celkové vhodnosti vzorků bude posuzováno

- kvalita použitých materiálů

- čistota zpracování

- uživatelský komfort“

Pro kritérium celková vhodnost a kvalita pak bylo dále stanoveno následující:

"Komise posoudí předložené referenční vzorky z pohledu kvality použitých materiálů (ohravnost, savost, apod.), čistoty zpracování (hrany, švy, apod.) a uživatelského komfortu (pohyblivost uživatele, způsob upínání rozepínání apod.). Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky 0 - 35 body a své rozhodnutí písemně odůvodní."

Právní posouzení

39. Úřad v obecné rovině uvádí, že hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek a má bezprostřední vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Hodnocení tak musí probíhat podle hodnotících kritérií, která byla jasně a srozumitelně definována zadavatelem v zadávací dokumentaci, a to v souladu se ZVZ a objektivním způsobem. Při hodnocení nabídek je zadavatel povinen nastavit základní hodnotící kritérium, a to výši nabídkové ceny nebo ekonomickou výhodnost nabídky.
40. Zásadní pro odlišení jednotlivých hodnotících kritérií je to, jakým způsobem bude probíhat hodnocení nabídek a na základě čeho bude nabídka uchazeče moci být označena jako nejvhodnější. U hodnocení podle kritéria nejnižší nabídkové ceny jde o hodnocení z principu jednokriteriální, kdy jediným kritériem hodnocení je nabídková cena uchazečů. V rámci tohoto základního hodnotícího kritéria tak nemohou být hodnotící komisí brány v úvahu jiné vlastnosti nabídky. Takové vlastnosti však naopak mohou být posuzovány, pokud zadavatel zvolí jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, neboť zadavatel může pro hodnocení nabídky zvolit taková dílčí hodnotící kritéria, která vyjadřují vztah užitné hodnoty a ceny ve smyslu ust. § 78 odst. 4 ZVZ. Hodnocení podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky je tak hodnocením vícekriteriálním, kdy hodnotící komise hodnotí nabídku podle dílčích hodnotících kritérií, které zadavatel označil, a kterým přiřadil určitou váhu. Při hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky je úkolem hodnotící

komise provedení vzájemného srovnávání a vážení jednotlivých nabídek v rámci dílčích kritérií. Za situace, kdy probíhá hodnocení podle ekonomické výhodnosti, pak vítěznou nabídkou musí být ta, která nabízí nejlepší plnění z hlediska vztahu jeho užité hodnoty a ceny vyjádřeného prostřednictvím jednotlivých dílčích kritérií.

41. Úřad v obecné rovině dále uvádí, že hodnotící kritéria jsou klíčovou částí zadávací dokumentace, neboť jejich prostřednictvím dochází k hodnocení nabídek jednotlivých uchazečů. Proto je nezbytné, aby byla přesně a jednoznačně specifikována. Samo hodnotící kritérium ve smyslu jeho pojmenování (respektive jednotlivá dílčí hodnotící kritéria v případě hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky) nemusí být mnohdy dostatečným vodítkem pro dodavatele při zpracování nabídek; v takové situaci je potom nezbytné stanovit, jaké parametry budou předmětem hodnocení a jakým způsobem bude hodnocení nabídky provedeno. V ZVZ není uvedena jednotná metoda hodnocení nabídek, proto zadavatel musí tento postup v zadávací dokumentaci srozumitelně vymezit za účelem transparentního hodnocení nabídek.
42. Úřad uvádí, že zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek, vyjádřená v ustanovení § 6 odst. 1 ZVZ, musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Otázkou výkladu zásady transparentnosti se ve své rozhodovací činnosti již opakovaně zabývaly soudy, např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 uvádí, že *„úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení“*.
43. Ve vztahu k problematice koncipování zadávacích podmínek v souladu se zákonem Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, ve kterém se uvádí zejména následující: *„Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s názorem krajského soudu, že zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrná, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelné a jednoznačné, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.“*
44. V souvislosti s použitím subjektivních kvalitativních hodnotících kritérií Úřad odkazuje konečně i na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 23/2012 ze dne 26. 9. 2012, ve kterém soud jednoznačně konstatoval, že *„[j]e povinností zadavatele, aby u kvalitativních kritérií uvedl postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny a porovnány. Stejně tak u kvalitativních kritérií je nutné určit, pokud to nevyplývá přímo z podstaty věci, v jakých jednotkách budou měřeny.“*

45. S ohledem na závěry shora citovaných soudních rozhodnutí nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zcela jasně, přesně a srozumitelně nevyplývají požadavky obviněného na zpracování nabídky a v níž není jednoznačně stanoven způsob hodnocení jednotlivých nabídek. Pokud objektivně ze zadávací dokumentace není zřejmé, co a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, pak nemůže takováto interpretační nejistota jít k tíži žádnému z dodavatelů, nýbrž stíhá obviněného.
46. Pro dodržení základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 ZVZ je v souvislosti s vymezením hodnotících kritérií nezbytné, aby uchazečům o veřejnou zakázku bylo již v době přípravy nabídky známo, co bude předmětem hodnocení, jaké jsou preference zadavatele, tj. co bude hodnoceno kladně a co naopak negativně, a jakým způsobem bude hodnocení probíhat.
47. Ve vztahu k šetřené veřejné zakázce Úřad k vymezení způsobu hodnocení nabídek podle hodnotícího kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“ uvádí následující.
48. V případě kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“ obviněný v části zadávací dokumentace nadepsané „*Způsob hodnocení nabídek*“ pouze uvedl, že členové komise posoudí předložené referenční vzorky z pohledu kvality použitých materiálů, čistoty zpracování a uživatelského komfortu, přičemž u těchto parametrů uvedl příklady vlastností, které v jejich rámci bude komise posuzovat. U kvality použitých materiálů se mělo jednat o „*ohravnost, savost apod.*“, u čistoty zpracování o „*hrany, švy, apod.*“ a nakonec u uživatelského komfortu o „*pohyblivost uživatele, způsob upínání[,] rozepínání, apod.*“
49. Z právě uvedeného přitom není patrné, jak bude obviněný jednotlivé vlastnosti posuzovat a jakým způsobem bude obviněný postupovat při hodnocení požadovaných vlastností (tj. při přidělování bodů). Obviněný tak v zadávací dokumentaci konkrétně a jednoznačně nespécifikoval, jak bude jednotlivé vlastnosti hodnotit a jaké vlastnosti preferuje (např. ohledně čistoty zpracování hran a švů nebo uživatelského komfortu způsobu upínání rozepínání obviněný sice uvádí, že tyto vlastnosti bude hodnotit, nicméně neuvádí, jaké zpracování hran a švů bude posuzovat lépe nebo jaký způsob upínání rozepínání bude považovat za uživatelsky komfortnější).
50. Dodavatelé si nemohli v tomto případě při tvorbě nabídky učinit představu o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena, případně nemohli své nabídky přizpůsobit preferencím zadavatele, jež měly být (transparentně) deklarovány v zadávacích podmínkách, když pod obecnými pojmy „*kvalita použitých materiálů*“, „*čistota zpracování*“, či „*uživatelský komfort*“ s uvedením několika příkladů, co bude v jejich rámci hodnoceno, avšak nikoli již jakým způsobem, si může každý dodavatel představit něco jiného.
51. Úřad k tomu uvádí, že pro posouzení transparentnosti zadávacích podmínek ve vztahu ke způsobu hodnocení nabídek je podstatné, aby zadávací dokumentace byla tak jednoznačná, aby z ní bylo patrné, v jakých parametrech a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „*soutěžit*“, proto kritéria musí být natolik konkrétní, přesná a jednoznačná, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda obviněný hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Absence jednoznačných pravidel pro přidělování bodů (v daném případě v rámci kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“) v zadávací dokumentaci mohlo vést k libovůli obviněného při následném hodnocení nabídek. Nemůže tedy obstát zadávací dokumentace,

kde obviněný uvádí: „Komise posoudí předložené referenční vzorky z pohledu kvality použitých materiálů (ohebnost, savost, apod.), čistoty zpracování (hrany, švy, apod.) a uživatelského komfortu (pohyblivost uživatele, způsob upínání rozepínání apod.). Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky 0 - 35 body a své rozhodnutí písemně odůvodní“. Způsob hodnocení tak není zcela jednoznačný, tj. pravidla pro hodnocení objektivně připouštějí nejednoznačný výklad, čímž vzniká uchazečům interpretační nejistota. Následkem takto netransparentně stanoveného hodnocení pak může být také netransparentnost hodnocení samotného prováděného hodnotící komisí. Předestřenou úvahu potvrzuje také to, že hodnotící komise u šetřeného kritéria u některých nabídek pouze uváděla, že nabídka splnila "veškeré požadavky zadavatele", aniž by tyto veškeré požadavky byly přesně specifikovány, zatímco u jiných uváděla konkrétní nedostatky, např. "horší větrání", přičemž z popisu způsobu hodnocení řešeného kvalitativního kritéria nikde jednoznačně nevyplývá, že by kvalita větrání měla být předmětem hodnocení.

52. Úřad se nad rámec výše uvedeného dále vyjadřuje k argumentaci obviněného, uvedené v jeho odporu. Obviněný v něm uvádí, že žádný subjekt není oprávněn nahrazovat závěry hodnotící komise v otázce hodnocení závěry vlastními a odkazuje přitom na rozsudek NSS, č. j. 5 Afs 75/2009 - 100 ze dne 6. 11. 2009 (srov. bod 19. odůvodnění). Na uvedené navázal argumentací uvedenou v bodech 20. a násl. tohoto odůvodnění.
53. Úřad k tomuto nejprve uvádí, že závěry citovaného rozhodnutí NSS nikterak nerozporuje, avšak zároveň dodává, že tyto závěry na daný případ nijak nedopadají, když předmětem přezkumu v daném případě není samotné hodnocení provedené hodnotící komisí, ale stanovení způsobu hodnocení v zadávací dokumentaci. Úřad tak myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nezkoumá, nehodnotí, ani se je nesnaží nahradit vlastním správním uvážením. Úřad toliko nad rámec uvádí, že nejasně a netransparentně stanovený způsob hodnocení může implikovat nejasnost i u samotného hodnocení prováděného hodnotící komisí (srov. bod 51. odůvodnění), když není zřejmé, co konkrétně a jakým způsobem budou její jednotliví členové hodnotit, přičemž tento závěr je platný obecně.
54. Z argumentace uvedené v odporu obviněného dále Úřad odmítá, že by na danou problematiku nenahlížel dostatečně komplexně. Úřad nemůže souhlasit s tím, že by se při dostatečně přesném, jasném a jednoznačně stanoveném způsobu hodnocení vytrácel smysl subjektivního hodnocení a odborné hodnotící komise jako takové. Úřad odmítá, že je nezbytně nutné, aby všechna kritéria hodnocení byla číselně vyjádřitelná a hodnocení by mělo spočívat pouze v dosazování čísel do vzorců. Subjektivita hodnocení totiž musí spočívat až v samotném hodnocení jednotlivých členů hodnotící komise, kteří budou mít přesně a jednoznačně stanoveny, co má být předmětem hodnocení. V případě příliš obecného vymezení však subjektivita může spočívat nejen v samotném posouzení konkrétně hodnocených vlastností předložených vzorků, ale už v tom, co a jakým způsobem má být hodnoceno. Takovým obecným vymezením způsobu hodnocení kritéria kvality pak vlastnosti jako „kvalita použitých materiálů, čistota zpracování a uživatelský komfort“ (s uvedením jen některých příkladů, jaké vlastnosti u nich budou posuzovány) jsou, jak už je uvedeno výše v tomto odůvodnění, a to i s přihlédnutím ke specifikaci předmětu plnění.
55. Na základě shora popsanych zjištěných skutečností je nutno dojít k závěru, že obviněný způsob hodnocení nabídek podle kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ vymezil v zadávacích podmínkách netransparentně. Úřad proto na základě výše uvedeného

došel k dílčímu závěru, že takový postup zadavatele je nedodržením zásady transparentnosti uvedené v § 6 odst. 1 zákona v kontextu s ust. § 44 odst. 3 písm. h) zákona, podle kterého musí zadávací dokumentace obsahovat způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.

56. K možnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky v důsledku netransparentního vymezení způsobu hodnocení podle hodnotícího kritéria „*Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby*“ Úřad uvádí následující.
57. Úřad přistoupil k posouzení toho, zda byla naplněna podmínka alespoň potenciálního vlivu na výběr dodavatele. K této otázce se vyjádřil např. Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015, když uvedl, že „*dospěje-li tedy žalovaný k závěru, že zadavatel ZVZ porušil, pak je dále rozhodující, zda takový úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, tj. zda v příčinné souvislosti s porušením ZVZ ze strany zadavatele došlo nebo alespoň mohlo dojít k výběru jiné nabídky, než jak by bylo učiněno, pokud by zadavatel zákon neporušil. Podstatnost ovlivnění pořadí je tu třeba v zásadě dovozovat z výsledku posouzení skutečnosti, zda existuje alespoň potenciální možnost, že v důsledku porušení ZVZ zadavatelem se může stát vítězem zadávacího řízení jiná osoba, než by se jím stala za situace, pokud ...*“. Není tedy rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, ale postačí eventuelní možnost ovlivnění výběru dodavatele.
58. K podmínce vlivu na výběr dodavatele, respektive k jeho potencialitě tedy Úřad s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi soudů, jakož i konstantní rozhodovací činnost Úřadu uvádí, že porušení zásady transparentnosti při stanovení způsobu hodnocení nabídek ve výsledku mohlo mít alespoň potenciální vliv na výběr dodavatele, neboť netransparentně stanovený způsob hodnocení mohl od podání nabídky doradit další potenciální dodavatele. Zároveň lze učinit závěr o tom, že hodnocení nabídek v posuzovaném případě mohlo dopadnout jiným způsobem a vybraným uchazečem se mohl stát jiný dodavatel, pokud by dodavatelé, kteří nabídky podali, věděli, jakým způsobem budou jejich nabídky hodnoceny. Pokud by totiž obviněný jasně stanovil způsob hodnocení, mohli své nabídky koncipovat jiným způsobem.
59. Jak sám obviněný uvádí v odporu, odpovědnost za správnost znění zadávací dokumentace nelze přenášet na dodavatele. Nevyužití institutu žádosti o dodatečné informace (žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace v terminologii ZZVZ) ze strany potenciálních dodavatelů nijak nevyvrací objektivní závěr, že pod obecnými kategoriemi jako „*kvalita použitých materiálů, čistota zpracování a uživatelský komfort*“, si každý dodavatel může představit něco jiného, a není tak postaveno na jisto, co přesně a jakým způsobem bude hodnotící komise hodnotit.
60. Na tom nemění nic ani skutečnost, že žádný z potenciálních dodavatelů nepožádal o dodatečné informace ohledně způsobu hodnocení, ať už tito měli pochybnosti o tom, jakým způsobem budou jednotlivé vzorky hodnoceny, či nikoliv, když pro spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ stačí, aby nedodržení postupu stanoveného ZVZ mělo alespoň potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Úřad, s odkazem na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0165/2018/VZ-36976/2018/322/JSu ze dne 14. 12. 2018, konstatuje, že v souvislosti s vlivem postupu obviněného na výběr nejvhodnější nabídky lze uvažovat o dvojím vlivu, kdy v případě některých úkonů – typicky těch, které se týkají zadávacích podmínek, lze uvažovat o tom, že jejich vliv směřuje tzv. „vně“ zadávacího řízení. Jinak řečeno takovým postupem zadavatele je ovlivněna neznámá skupina dodavatelů, kteří

by se za jiných okolností (pokud by např. postup zadavatele při vymezení zadávacích podmínek byl souladný se zákonem) ucházeli o veřejnou zakázku. Naproti výše popsanému vlivu postupu zadavatele stojí vliv tzv. „dovnitř“, čili směrem ke známému okruhu uchazečů o veřejnou zakázku (viz body 57 a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

61. Při posuzování vlivu vně zadávacího řízení pak judikatura tuzemských soudů dovozuje, že pro to, aby bylo možno konstatovat, že postup zadavatele měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky, postačuje, aby byl takový vliv pouze v rovině potenciality (srov. např. již shora zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2015, č. j. 62 Af 120/2013-156). Naopak při posuzování vlivu „dovnitř“ potencialita dopadu na výběr nejvhodnější nabídky nemusí za všech okolností dostačovat.
62. S argumentací obviněného, že *„[ž]ádný z uchazečů v rámci lhůty pro podání nabídek neuplatnil dodatečný dotaz týkající se způsobu hodnocení nabídek (...).“*, a dále že *„(...) postupem zadavatele nebyl ovlivněn a ani nemohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky.“*, tak nelze souhlasit, a naopak je z ní patrné, že obviněný poměřuje vliv pouze vůči uzavřené skupině účastníků zadávacího řízení a zcela opomíjí potenciální vliv „vně“ zadávacího řízení, tj. ve vztahu ke všem potenciálním dodavatelům, kteří se mohli o veřejnou zakázku ucházet, pokud by obviněný od počátku zadávacího řízení podrobněji specifikoval parametry tvořící subjektivní dílčí hodnotící kritérium „Vhodnost pro potřeby MP HMP“, resp. náležitě uvedl své preference.
63. Ze stejného důvodu pak není ani relevantní skutečnost, zda by dodavatelé, kteří podali nabídku, při přesnějším stanovení způsobu hodnocení nabídli odlišné posilovací stroje. Provedení důkazu navrhovaného obviněným v jeho stanovisku ze dne 25. 3. 2019 (viz bod 25. odůvodnění) tak Úřad považuje za bezúčelné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie. I pokud by totiž bylo eventuálně zjištěno, že nezákonný postup obviněného související se stanovením shora jmenovaného dílčího hodnotícího kritéria neměl vliv na výběr nejvhodnější nabídky, co se uchazečů o veřejnou zakázku týče, stále by zde byla z pohledu Úřadu prokazatelně dána potencialita vlivu ve vztahu ke všem dalším dodavatelům, kteří se mohli o posuzovanou veřejnou zakázku, pakliže by zadávací podmínky netrpěly nezákonností, ucházet, tzn. vliv „vně“ zadávacího řízení, kterážto je pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ zcela dostačující.
64. V návaznosti na výše uvedené neobstojí ani argument obviněného, že dodavatelé nemají možnost vyvinout a vyrobit balistické vesty či ochranné pláty „na míru“ způsobu hodnocení. Úřad toto tvrzení nijak nezpochybňuje, avšak obviněný ve své argumentaci opět nezohledňuje vliv „vně“ zadávacího řízení, tedy možnost vlivu ve vztahu k dalším dodavatelům, kteří se mohli o veřejnou zakázku ucházet.
65. Aby byl shora popsaný vliv „vně“ zadávacího řízení vyloučen, muselo by být jednoznačně prokázáno, že neexistuje žádný dodavatel na relevantním trhu, který by mohl být postupem zadavatele odrazen (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2018 sp.zn. 9 As 195/2017, zejm. bod 34 jeho odůvodnění *per analogiam*); taková skutečnost však v rámci správního řízení prokázána nebyla.
66. S ohledem na uvedené lze učinit dílčí závěr o tom, že postup obviněného mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky a tudíž i tento znak skutkové podstaty přestupky byl v daném případě naplněn.

K použité právní úpravě

67. Přestože Úřad shledal na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, je Úřad povinen posoudit jakoukoli pozdější právní úpravu dle ZVZ (tj. znění případných novel) a rovněž dle ZZVZ a učinit v duchu zásady zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny závěr, zda nepředstavuje právní úpravu pro obviněného příznivější.
68. Co se týká merita vedeného správního řízení, tzn. konstatovaného netransparentního vymezení způsobu hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci, Úřad uvádí, že právní úprava ZZVZ není v tomto ohledu pro obviněného příznivější, neboť podle § 44 odst. 3 písm. h) ZVZ musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií, a podle § 115 odst. 1 písm. b) ZZVZ je zadavatel povinen v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích. Stejně jako při postupu podle ZVZ i u ZZVZ jsou zadavatelé povinni v celém průběhu zadávacího řízení dodržovat základní zásady zadávání veřejných zakázek, mezi které patří i zásada transparentnosti uvedená v § 6 odst. 1 ZZVZ. Pravidla pro hodnocení nabídek patří podle § 28 odst. 1 písm. a) bod 4. ZZVZ mezi zadávací podmínky. ZZVZ pak na rozdíl od ZVZ vyčleňuje stanovení zadávacích podmínek v rozporu se zákonem a následné zadání veřejné zakázky do skutkové podstaty samostatného přestupku, zakotveného v § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ, přičemž znakem této skutkové podstaty není - na rozdíl od přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ - ovlivnění (byť v potenciální rovině) výběru nejhodnější nabídky.
69. Nad rámec výše uvedeného Úřad dále uvádí, že právní úprava obsažená v ZZVZ není pro obviněného příznivější ani z hlediska výše sankce, která může být obviněnému uložena, neboť podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ lze za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ uložit pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, a za spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ lze podle § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ uložit také pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Nová právní úprava tak předmětné pravidlo o stanovení výše sankce formuluje totožnou konstrukcí právní normy.
70. S ohledem na vše výše uvedené přistoupil Úřad k posouzení postupu obviněného uvedeného ve výrocích I. až III. rozhodnutí podle ZVZ, neboť ZZVZ není pro obviněného příznivější.
71. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, jak je uvedeno ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí.

K výrokům IV. až VI. rozhodnutí

72. Obdobně jako výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad nejprve uvádí, že přestupky obviněného, uvedené ve výrocích IV. až VI. rozhodnutí, mají totožnou povahu, neboť spočívají v neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění podle § 83 odst. 1 ZVZ, resp. neodeslání oznámení o zadání veřejné zakázky podle § 126 ZZVZ (k použití relevantní právní úpravy viz níže), jak je uvedeno dále v tomto rozhodnutí, přičemž odlišný je u jednotlivých přestupků pouze okamžik jejich spáchání, který je vázán k ukončení zadávacího řízení, přičemž v jednotlivých částech veřejné zakázky došlo k ukončení zadávacího řízení v odlišný okamžik (srov. bod 78. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Na

základě výše uvedeného přistoupil Úřad z důvodu přehlednosti ke sjednocení odůvodnění k výrokům IV. až VI. tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení ZVZ

73. Podle ustanovení § 83 odst. 1 věta první ZVZ je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění.
74. Podle ustanovení § 146 odst. 1 písm. a) ZVZ, je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele, oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů, rozumí se tím uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157 zákona, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku a uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele nebo souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy. Za uveřejnění vyhlášení se považuje uveřejnění všech údajů z vyhlášení doručeného zadavatelem.
75. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
76. Podle ustanovení § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ se za přestupek se uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), e), f) nebo g).
77. Podle ustanovení § 269 odst. 3 písm. b) se za přestupek uloží pokuta do 200 000,- Kč, jde-li o přestupek podle odst. 1 téhož paragrafu.

Rozhodné skutečnosti

78. Smlouvy s vybraným uchazečem byly uzavírány v odlišnou dobu, když smlouva na část A veřejné zakázky byla uzavřena dne 6. 9. 2016, smlouva na část B veřejné zakázky dne 5. 10. 2016 a smlouva na část C veřejné zakázky dne 5. 9. 2016, jak vyplývá ze smluv uveřejněných na profilu zadavatele, dostupného na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/zakazka.seam?idZak=MTk3MyZnb3JkaW9uTWhtcA==>.
79. V dokumentaci o veřejné zakázce není uchováno oznámení o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 ZVZ a jeho odeslání k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek.
80. Ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 zaslaném v rámci šetření předcházejícím zahájení správního řízení obviněný pouze uvedl, že ustanovení § 83 odst. 1 ZVZ je třeba vykládat společně s ustanovením § 146 odst. 1 ZVZ, aniž by toto tvrzení dále rozvedl a následně uvedl, že nyní postupuje dle ZZVZ a zakázky obdobného charakteru zveřejňuje dle příslušných ustanovení.
81. Ve vyjádření ze dne 14. 12. 2018 rovněž zaslaném v rámci šetření před zahájením správního řízení obviněný zopakoval, že ustanovení § 83 odst. 1 ZVZ je třeba vykládat společně s ustanovením § 146 odst. 1 ZVZ, přičemž dále uvedl, že v době zadání veřejné zakázky zastával názor, že obecně nebylo postaveno najisto, zda v případě, kdy zadavatel zadává zakázku podle hodnoty malého rozsahu ve zjednodušeném podlimitním řízení, má povinnost ustanovení o oznámení zadání veřejné zakázky do Věstníku veřejných zakázek aplikovat. Dle

názoru obviněného je informační povinnost dána povinnostmi vyvěsit uzavřenou smlouvu na profilu zadavatele, čímž je naplněn smysl řešeného ustanovení. Pro tento argument dle zadavatele hovoří i skutečnost, že zjednodušené podlimitní řízení se nezahajuje uveřejněním ve Věstníku veřejných zakázek. Dále obviněný uvedl, že veškeré informace o zjednodušeném podlimitním řízení se uveřejňují na profilu zadavatele a po vztažení ust. § 83 odst. 1 ZVZ na tento druh řízení by nebylo následně možné provázat informaci o výsledku zadávacího řízení s realizovanou veřejnou zakázkou. Na závěr pak obviněný uvedl, že později přijal názor, že příslušné ustanovení se ve zjednodušeném podlimitním řízení uplatní.

Právní posouzení podle ZVZ

82. Úřad dne 13. 3. 2019 ověřil výpisem z Věstníku veřejných zakázek, že oznámení o zadání veřejné zakázky nebylo k tomuto dni ve Věstníku veřejných zakázek pro žádnou z částí veřejné zakázky uveřejněno.
83. Jak vyplývá z dokumentace o veřejné zakázce (k tomu srovnej bod 79. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a skutečností uvedených v bodu 82. odůvodnění tohoto rozhodnutí, zadavatel oznámení o zadání veřejné zakázky k uveřejnění vůbec neodeslal (k žádné z částí veřejné zakázky) a nesplnil tak povinnost stanovenou v § 83 odst. 1 ZVZ.
84. S ohledem na výše uvedené skutečnosti Úřad uzavírá, že zadavatel se v souvislosti se zadávacím řízením na část A, část B i část C veřejné zakázky dopustil jednání, které naplňuje skutkovou podstatu přestupků podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ. Úřad dále dodává, že s ohledem na výše citovanou zásadu zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny je povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu tohoto zákona (tj. znění případných novel), stejně jako právní úpravu obsaženou v ZZVZ a posoudit, zda je (kterákoli) pozdější právní úprava pro obviněného příznivější.

Relevantní ustanovení ZZVZ

85. Podle ustanovení § 126 ZZVZ odešle zadavatel oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 do 30 dnů od uzavření smlouvy, rámcové dohody nebo zavedení dynamického nákupního systému.
86. Podle ustanovení § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ odešle zadavatel elektronicky formulář do Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku. Formulář se nepovažuje za odeslaný, pokud jej provozovatel Věstníku veřejných zakázek nebo Úředního věstníku Evropské unie nepřijal k uveřejnění z důvodu nevyplnění povinných údajů nebo nedodržení stanovených formátů. Zadavatel musí být schopen prokázat datum odeslání formuláře k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, popřípadě v Úředním věstníku Evropské unie.
87. Podle ustanovení § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle ZZVZ tím, že neodešle k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky nebo oznámení o uzavření rámcové dohody v souladu se ZZVZ.

Posouzení použití pozdější právní úpravy

88. Přestože Úřad shledal na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupků podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ, je Úřad povinen posoudit jakoukoli pozdější právní úpravu dle tohoto zákona (tj. znění případných novel), stejně jako právní úpravu ZZVZ a učinit v duchu zásady zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny závěr, zda nepředstavuje právní

úpravu pro obviněného příznivější. V této souvislosti lze uvést, že jednání obviněného je přestupkem podle obou právních předpisů, tj. podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ, dle kterého se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený zákonem, a zároveň i podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ, dle kterého se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle ZZVZ tím, že neodešle k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky nebo oznámení o uzavření rámcové dohody v souladu s tímto zákonem

89. Pokud jde o meritum části vedeného správního řízení konkretizované výroky IV. až VI., tj. povinnosti obviněného odeslat k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky v souladu se ZZVZ, Úřad uvádí, že právní úprava ZZVZ může být v některých případech pro obviněného příznivější, neboť dle § 83 odst. 1 ZVZ je zadavatel povinen odeslat do 15 dnů od uzavření smlouvy oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění, kdežto dle § 126 ZZVZ je tak povinen učinit podle § 212 tohoto zákona do 30 dnů od uzavření smlouvy. Pokud by tedy obviněný odeslal citované oznámení v rozmezí 16. až 30. dne od uzavření smlouvy, byla by právní úprava ZZVZ v tomto případě pro obviněného příznivější. V šetřeném případě však zadavatel citované oznámení k uveřejnění vůbec nedešlal, proto nelze v této dílčí otázce hovořit o příznivější právní úpravě ZZVZ. Pro připomenutí Úřad dodává, že smlouvy na jednotlivé části veřejné zakázky byly uzavřeny ve dnech 5. 9. 2016, 6. 9. 2016 a 5. 10. 2016, jak je uvedeno v bodě 78. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Obviněný tak tuto povinnost nesplnil, když posledním dnem lhůty pro odeslání oznámení bylo 5. 10. 2016 pro část C veřejné zakázky, 6. 10. 2016 pro část A veřejné zakázky a nakonec 4. 11. 2016 pro část B veřejné zakázky. Úřad tak uvádí, že porovnáním obou právních úprav, tj. ZVZ a ZZVZ, bylo Úřadem zjištěno, že jednání obviněného (tj. nezveřejnění) je co do viny trestné podle obou předmětných právních norem.
90. Úřad dále uvádí, že právní úprava ZZVZ je však pro obviněného příznivější z hlediska výše sankce, která může být obviněnému uložena za spáchání předmětných přestupků, neboť podle § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ lze za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ uložit pokutu do 20 000 000,- Kč, kdežto za spáchání přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) až e) ZZVZ lze podle § 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ uložit pokutu do 200 000,- Kč.
91. S odkazem např. na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 474/2011 ze dne 12. 7. 2011, v němž bylo uvedeno, že *„Za situace, kdy tu byl výrok o vině, v němž byl – jinak správně – aplikován dřívější trestní zákon, nepřicházelo v úvahu, aby trest byl uložen podle pozdějšího trestního zákoníku. To je důsledkem zásady, že ten či onen zákon je třeba použít jako celek a že trestnost skutku nelze posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle pozdějšího zákona (viz č. 11/2004 Sb. rozh. tr.). Uvedená zásada je zakotvena v ustanoveních o časové působnosti trestních zákonů, tj. v § 16 odst. 1 tr. zák., § 2 odst. 1 tr. zákoníku. Není tedy možné ve výroku o vině kvalifikovat čin podle zákona účinného v době jeho spáchání a zároveň uložit za tento čin trest podle pozdějšího zákona.“*, pak Úřad na tomto místě vyslovuje dílčí závěr, že trestnost konkrétního činu (přestupku) není možné posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného při rozhodování o tomto činu (přestupku), a je tedy nutno aplikovat normu jako celek. Je-li tedy jednání obviněného nadále trestné podle obou shora specifikovaných právních norem, pak je Úřad, coby orgán rozhodující o odpovědnosti za přestupky obviněného, s odkazem na závěry Nejvyššího soudu uvedené ve shora citovaném usnesení,

vázán ustanoveními příznivější právní úpravy pro obviněného, tj. zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jak při rozhodování o vině, tak i při rozhodování o trestu, tedy výši sankce. S ohledem na shora popsané tedy Úřad při rozhodování věci aplikoval v návaznosti na zásadu zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny „nový“ zákon (ZZVZ), neboť obsahuje pro obviněného příznivější právní úpravu v otázce maximální výše sankce za projednávané přestupky [k tomu srov. ust. § 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ], a to v celé jeho šíři.

92. Vzhledem k tomu, že je třeba aplikovat normu jako celek a s ohledem na to, že je při posuzování přestupků příznivější pozdější právní úprava zakotvená v ZZVZ, Úřad shrnuje, že jednání obviněného spočívající v neuveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení posoudil ve svém celku podle ZZVZ. V návaznosti na výše uvedené Úřad uzavírá, že jednáním obviněného byly spáchány tři přestupky podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ, jak je uvedeno ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí.
93. Úřad se nad rámec výše uvedeného vyjadřuje k argumentaci obviněného, který připouští pochybení při postupu podle § 83 odst. 1 ZVZ. Zároveň však obviněný uvedl, že veškeré informace týkající se veřejné zakázky uveřejnil na profilu zadavatele a nijak je netajil.
94. K tomu Úřad uvádí, že zveřejnění informací o veřejné zakázce ve Věstníku nelze nahradit uveřejněním na profilu zadavatele. Věstník slouží jako centralizovaná platforma, prostřednictvím které je veřejnost informována o veřejných zakázkách, zatímco profil zadavatele je nástrojem pro zadávání veřejných zakázek. Veřejnost tak očekává, že informace o veřejných zakázkách budou zákonem stanoveným způsobem a v zákonem stanovených lhůtách ve Věstníku zveřejněny. Není-li tomu tak, je informovanost veřejnosti snížena. Úřad si je vědom skutečnosti uvedené obviněným, tj. že tento výsledek zadávacího řízení netajil, jelikož jej zveřejnil na profilu zadavatele, a tuto skutečnost zohledňuje při určení výše pokuty (k tomu viz odůvodnění výroku VII. tohoto rozhodnutí).

K výroku VII. tohoto rozhodnutí

95. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty podle § 120 odst. 2 písm. a), neboť zadavatel svým postupem naplnil skutkovou podstatu tří přestupků podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, jak je uvedeno ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí a tří přestupků podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ, jak je uvedeno ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení ZVZ a ZZVZ

96. Podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ se za přestupek uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) ZVZ.
97. Podle § 269 odst. 3 ZZVZ lze za přestupek uložit pokutu do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 1 ZZVZ.
98. Podle § 121 odst. 3 ZVZ odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

99. Podle § 270 odst. 3 ZZVZ ve znění účinném do 30. 6. 2017 odpovědnost zadavatele za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
100. Podle § 270 odst. 5 ZZVZ ve znění účinném od 1. 7. 2017 promlčecí doba činí 5 let.
101. Podle § 121 odst. 2 ZVZ při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
102. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Posouzení možnosti zániku odpovědnosti

103. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda ve vztahu ke spáchaným přestupkům uvedeným ve výrocích I. až VI., případně ve vztahu k některému z nich, nedošlo k zániku odpovědnosti zadavatele, a to podle všech v úvahu připadajících pozdějších právních úprav.
104. Podle § 121 odst. 3 ZVZ, tj. zákona účinného v době zahájení zadávacího řízení na všechny části veřejné zakázky, odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Od 1. 10. 2016 pak byl ZVZ, a tedy i citované ustanovení nahrazen novou právní úpravou, a to konkrétně § 270 odst. 3 ZZVZ, který ve znění do 30. 6. 2017 obsahoval totožné lhůty jako § 121 odst. 3 ZVZ. ZZVZ ve znění účinném od 1. 7. 2017, tj. v době vydání tohoto rozhodnutí, pak v § 270 odst. 5 stanovuje, že promlčecí doba činí 5 let. Dále Úřad dodává, že podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
105. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupků popsaných ve výrocích I. až VI. tohoto rozhodnutí dozvěděl z úřední činnosti dne 13. 11. 2018. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy na část A veřejné zakázky, tj. dne 6. 9. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy na část B veřejné zakázky, tj. dne 5. 10. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy na část C veřejné zakázky, tj. dne 5. 9. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí došlo dnem následujícím po marném uplynutí lhůty podle § 126 ZZVZ, tj. 30 dnů od uzavření smlouvy na část A veřejné zakázky, pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, tj. dne 7. 10. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku V. tohoto rozhodnutí pak dnem následujícím po uplynutí 30 dnů od uzavření smlouvy na část B veřejné zakázky, tj. dne 5. 11. 2016 a konečně ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku VI. tohoto rozhodnutí dnem následujícím po uplynutí 30 dnů od uzavření smlouvy na část C veřejné zakázky, tj. dne 6. 10. 2016. Úřad konstatuje, že k uplynutí subjektivní lhůty 3 let ani objektivní lhůty 5 let podle žádné z uvažovaných právních úprav ve vztahu k přestupkům uvedeným ve výrocích I. až VI.

nedošlo; odpovědnost obviněného za přestupky ke dni vydání tohoto rozhodnutí tedy nezanikla.

106. K uložení pokuty za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až VI. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu přestupků a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání přestupků tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního přestupku. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
107. Judikatura v této věci pak byla zákonodárcem reflektována při tvorbě zákona o přestupcích, kdy v § 41 odst. 1 zákona o přestupcích jsou výše uvedené závěry přímo zakotveny i pro správní trestání, neboť podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější, jak již ostatně bylo uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí.
108. V souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se proto Úřad nejprve zabýval otázkou, který přestupek je v šetřeném případě nejpřísněji trestný, tj. za který z nich je možno uložit nejpřísnější (nejvyšší) pokutu.
109. Podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ se za přestupek, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20.000.000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.
110. Úřad konstatuje, že cenu jednotlivých částí veřejné zakázky, při jejichž zadávání se zadavatel dopustil přestupků uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí, zjistil z článku III. odst. 1. uzavřených kupních smluv na plnění veřejné zakázky.
111. Cena uvedená ve smlouvě na část A veřejné zakázky činí 2 212 600,- Kč bez DPH. Cena části A veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 2 677 246,- Kč. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uložit, tedy činí 267 725,- Kč po zaokrouhlení na koruny.

112. Cena uvedená ve smlouvě na část B veřejné zakázky činí 598 000,- Kč bez DPH. Cena části B veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 723 580,- Kč. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí uložit, tedy činí 72 358,- Kč.
113. Cena uvedená ve smlouvě na část C veřejné zakázky činí 92 400,- Kč bez DPH. Cena části C veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 111 804,- Kč. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí uložit, tedy činí 11 180,- Kč po zaokrouhlení na koruny.
114. Podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ lze za přestupky uvedené ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí, tj. neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve lhůtě do 30 dnů od uzavření smlouvy v dané části veřejné zakázky, uložit pokutu, a to do 200 000,-Kč za každý z těchto přestupků.
115. S ohledem na skutečnost, že za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu do výše 351 094,- Kč, za spáchání přestupku ve výroku II. tohoto rozhodnutí pokutu do 72 358,- Kč, za spáchání přestupku ve výroku III. tohoto rozhodnutí pokutu do 11 180,- Kč a za spáchání přestupků uvedených ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí pokutu do výše 200 000,- Kč za každý z těchto přestupků, Úřad uložil zadavateli v souladu se zásadou absorpce pokutu podle nejpřísněji trestného přestupku, tj. podle přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
116. S ohledem na výše uvedené Úřad dále zhodnotil, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné přestupky, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle zákona, a které jsou ve vztahu k projednávaným přestupkům v souběhu. Úřad na tomto místě konstatuje, že při ukládání pokuty za právě projednávané přestupky přihlédl k tomu, že obviněný byl již v minulosti trestán za přestupek (přestupky):
- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. S0074/2019/VZ-05567/2019/532/VZi ze dne 22. 2. 2019, který byl spáchán dne 26. 10. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 4 500 Kč;
 - o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. S0094/2019/VZ-06681/2019/521/OPi ze dne 5. 3. 2019, který byl spáchán dne 23. 11. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 4 500 Kč;
117. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu úhrnného trestu ve smyslu ust. § 41 odst. 1 zákona o přestupcích, přičemž zohlednil v duchu výše citované judikatury i již uložené pokuty za shora uvedené přestupky, a to způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
118. Pokud by měl Úřad uložit obviněnému pokutu za všechny uvedené přestupky a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výroky o trestu“ (tj. výroky ukládající konkrétní pokuty za spáchání přestupků uvedených v bodě 116. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad v rámci uložení sankce za projednávané přestupky zohlední předchozí uložené pokuty, tj. pokuty uložené rozhodnutími

uvedenými v bodě 116. odůvodnění tohoto rozhodnutí za spáchání tam uvedených přestupků.

119. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a k přestupkům uvedeným ve výrocih II. až VI. tohoto rozhodnutí s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností.
120. Hlavním kritériem rozhodným pro určení výměry pokuty, je závažnost přestupku. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního přestupku na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013). Při zvažování závažnosti přestupku Úřad zohlednil následující skutečnosti.
121. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo při zadávání veřejné zakázky ke stanovení hodnotících kritérií podle § 44 odst. 3 písm. h) ZVZ dostatečně jednoznačným a transparentním způsobem. V daném případě došlo postupem obviněného k porušení jeho povinnosti dodržovat zákonný postup pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, když si dodavatelé nemohli v tomto případě při tvorbě nabídky učinit představu o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena, případně nemohli své nabídky přizpůsobit preferencím zadavatele, jež měly být (transparentně) deklarovány v zadávacích podmínkách. Zadávací podmínky tak nebyly stanoveny v souladu se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, tedy základního principu provázejícího postup zadavatele. Jednalo se tedy v tomto případě o přestupek dosahující vysoké intenzity závažnosti.
122. Úřad dále při zvažování výše pokuty přihlédl k následkům spáchání přestupku. Úřad uvádí, že postupem zadavatele, kdy došlo k omezení základního účelu procesu zadávání veřejné zakázky, kterým je zajištění spravedlivé a otevřené soutěže v souladu se základními zásadami zadávacího řízení, byl stav, kdy došlo k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, jehož nabídka nemusela být nejvhodnější, neboť nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraný uchazeč, případně ostatních uchazeči mohli své nabídky koncipovat jiným způsobem, mohlo tak v daném případě dojít k nevhodnému využití veřejných prostředků.
123. V rámci přitěžujících okolností Úřad přihlédl k tomu, že obviněný stejným netransparentním způsobem stanovil způsob hodnocení i pro další části veřejné zakázky, čímž spáchal další dva přestupky, jak je uvedeno ve výrocih II. a III. tohoto rozhodnutí. Zároveň Úřad přihlédl jakožto k přitěžujícím okolnostem k tomu, že ve všech částech veřejné zakázky spáchal obviněný přestupky podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel postup stanovený

v § 126 ZZVZ, když nedodržel zákonný postup pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 ZZVZ do 30 dnů od uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, jak je uvedeno ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí. V případě přestupků uvedených ve výrocích IV. až VI. tohoto rozhodnutí došlo postupem obviněného k porušení jeho uveřejňovací povinnosti, jež je projevem zásady transparentnosti zadávacího řízení, tedy základního principu provázejícího postup zadavatele. Zároveň však Úřad akcentuje, že obviněný ve lhůtě podle § 126 ZZVZ uveřejnil zprávu zadavatele o veřejné zakázce na profilu zadavatele, která informace o výsledku zadávacího řízení obsahovala. Posledně uvedenou skutečnost posoudil Úřad jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané pokuty.

124. Úřad při stanovení výše pokuty v souvislosti se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, sp. zn. 62 Af 123/2013, zohlednil rovněž skutečnost, že od spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až VI. tohoto rozhodnutí uplynuly více než dva roky, neboť jak Krajský soud v cit. rozsudku dovodil, *„je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložení konkrétní sankce dosaženo“*.
125. Úřad na tomto místě dále rovněž opakuje, že v rámci úvah o výši ukládané pokuty přihlédl i k již dříve uloženým pokutám, jak bylo vyloženo výše, zejm. pak v bodě 106. a dále pak v bodě 116. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí.
126. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl k majetkovým poměrům obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ze schválené bilance návrhu rozpočtu na rok 2019 dostupné na internetové adrese http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/finance/rozpocet/rozpocet_na_rok_2019/schvaleny_rozpocet_vlastniho_hlavniho.html vyplývá, že obviněný na rok 2019 předpokládá celkové příjmy ve výši 59 175 179,30 tis. Kč a celkové výdaje ve výši 77 568 769,60 tis. Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou), neboť představuje naprosto marginální částku ve srovnání s prostředky, se kterými zadavatel hospodáří.

127. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného ZVZ má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených ZVZ, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování ZVZ, resp. k jednání, které je se ZVZ v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty akcentoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu při spodní hranici zákonné sazby, tj. ve výši 28 000,- Kč, která vzhledem k okolnostem případu naplňuje dostatečně obě funkce právní odpovědnosti.
128. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku VII. tohoto rozhodnutí.
129. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza
JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy